

Pelastakaa edes valtio

Valtio, joka kaikesta päätellen menee tämän vuoden aikana konkurssiin, haluaa kansalaistensa luovuttavan vapaaehtoisesti yhden kuukauden palkan valtion kassaan. Lehtitietojen mukaan moni näyttää olevan siihen halukaskin.

Ajatus on kaunis ja kannatettava. Nykyisinhän normaali sukankuluttaja maksaa veroina vasta noin seitsemän kuukauden palkkansa ja pitää itse hakisissa käsissään koko loppuvuoden liksat elokuusta alkaen. Tämä näkyy siten, että maassa vallitsee hillitön kulutusjuhla joka huipentuu jouluun, mutta samaan aikaan valtion kassassa alkaa pohja paistaa.

Jos kansalaiset nyt alkavat maksaa valtiolle yhden kuukauden lisää, tilanne tasoittuu huomattavasti. Kun esimerkiksi kymppitonin kuussa tienaa kansalainen luopuu rahoistaan, niillä saadaan maksetuksi yhden ministerin palkankorotukset loppuvuodeksi. Ministeri pysyy tällä tavalla iloisella tuulella, ja jaksaa taas keventää vähän verotusta.

Kohtuullinen veronkevennys on puolen kuun palkan kokoinen kaikille niille, jotka ovat luovuttaneet koko kuukauden palkan valtiolle. Valtiolle jää sentään toinen puolikas, joten molemmat osapuolet ovat tyytyväisiä.

Valitettavasti hallinnolliset kulut nousevat tällaisessa järjestelyssä korkeiksi. Tarvitaan henkilö, joka ottaa valtiolle luovutetun palkan vastaan, ja toinen, joka maksaa siitä veronpalautuksen. Koska nämä molemmat henkilöt nauttivat kuukausipalkkaa, valtion saama puolen kuukausipalkan nettovoitto ei tietysti riitä, vaan kääntyykin puolentoista kuukauden tappioksi.

Näin ollen valtion menojen katteeksi täytyy kansalaisten luopua vähintään kahden ja puolen kuukauden palkastaan.

Kuitenkin tuolloin ollaan vasta nollatilanteessa, eli siinä, että vapaaehtoiset palkanluovutukset ovat maksaneet itse itsensä. Jotta päästään alkuperäiseen tavoitteeseen, valtion rahapulan lieventämiseen, sille pitää lahjoittaa vielä lisää yhden kuukauden palkka.

Mikäli lahjoitus tehdään pankin kautta, kuten järkevintä on, palvelumaksuihin kuluu arviolta puolen kuun palkka.

Silloin on päädytty siihen, että töitä tehdään valtion pussiin pakolla seitsemän kuukautta, vapaaehtoisesti kolme ja puoli kuuta ja vielä pankille pari viikkoa. Palkansaajalle jää puhtaana käteen joulukuun palkka, jota hän tosin ei ole enää nostamassa kuoltuaan nälkään marraskuun lopussa. Näin ollen tuokin raha menee perintöverona valtion kassaan, joka tällä tavoin vihdoinkin saadaan lievästi ylijäämäiseksi.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)